

heldur ekki á öðrum arbeiðsplásum.

Tá vit hövdu verið á bygð við Kópakonuni og komu aftur til Havnar hövdu vit eitt seminar, har vit viðgjördu ta tíðina, sum var farin. Sjálvandi hevði alt ikki gingið so væl, hvørki millum okkum ella við arbeiðinum. Vit royndu at gera okkum greitt, hvat var skeivt og hvat var gott av tí, vit hövdu gjørt. Myndin er øðrvísi nú, enn tá vit byrjaðu. Tað er tí vit ikki hava kropið uttanum tey eymu punktini. Vit hava nevnt tingini við røttum navni, tí vit sóu skjótt, at hetta var neyðugt fyri at kunna halda fram.

Tey siga, at tað hevur ikki komið uppá tal, at tey báðu saman. Hinvegin hava tey havt »idylliskar dreymar« um at flyta til hvør sine bygð. Tað er ein lætti, viðhvørt at kunna vera fyri seg sjálv.

Tey hava lagt arbeiðið soleiðis til rættis, at tey skiftast um at hava fyrisingina 14 dagar í senn, vera dagligur leiðari. Tað er tann dagligi leiðarin, sum býtur út tær ymisku uppgávurnar. Hvønn mánadag hava tey fund, har teir aktuella spurningarnir verða viðgjördir.

Tá vit seta leikur upp, er Eyðun leikstjóri. Tað er nógv, sum Eyðun er mest royndur í og tí blivur hann leiðari, uttan tó at verða útnevndur sum slíkur.

Tápuligt at tosa um ismur

— Vit vilja taka upp veruleikan og evni haðani, ið viðkoma so nógvum sum møguligt. Ikki á partapolitikum, men á óheftum frisinnaðum grundarlagi.

Tað vildi verið steinbýtt, vit spæla t.d. fyri børnum og gera sjónleik til børn. Um foreldrini vóru bangin fyri at senda børnini til sýningar okkara, so vildi tað verið at spent bein fyri tí, sum ætlanin er, nevniliga at fáa økt um ansin fyri sjónleiki sum listarligt málagn. So vita vit heldur ikki, um fólk vil sjággja tað, vit vísa ella ikki.

Grima vil ikki koma í nakran ávisan politiskan bás. Tey hava lagt dent á ikki at agitera fyri nakrari ávisari politiskari kós. Hinvegin er ikki sagt, at leikirnir skulu vera kynsleysir. Tað, sum Grima vil raka við leikum sínum, eru forðómar, trongskygni og trýst á fólk, sum er øðrvísi enn heildin.

So leingi tey ikki koma í eina trongstöðu, vilja tey ikki beinda seg til nakra ávísar støðutakan við t.d. sum bólkur at skriva undir áheitanir, mótmæli o.t.l.

— Vit eru imóti deyðarevring og fasismu, tað kunna vit siga. Tað er tápuligt av okkum at fara at tosa um ismur. Uttan tað rækka vit longri við arbeiði okkara. Vit kunna í hvussu so er vera samd so langt, at tilfarið er progressivt og ikki konserv-erandi, reaktionert.

Onki at skriva sjónleik til

— Tað var ógvuliga trupult at finna næsta leikin eftir Kópakonuna. Eitt vóru vit klár yvir og tað var, at vit kundu ikki fara at gera ein aftrat sjálv beint tá. Serliga tá sóu vit, at tað er alt ov lítið við fimm fólki. Í desember tosaðu vit við ein av okkara rithøvundum og royndu at eggja honum til at skriva til okkara. Hann er til dystin fús, men hann er onki undantak, hevur eisini annað at hugsa um.

Tað verður lítið gjørt av tí at skriva sjónleik í Føroyum, kanska tí, tað verður so lítið spælt. Bygdafólk spyrja ofta eftir leikum.

— Vit hava fleiri enn einaferð hitt fólk, sum fegin vil skriva sjónleik og onkur handrit hava vit sæð. Men tey halda seg ikki til. Hövdu tey havt samband við onkran, sum fæst við at spæla, so hevði tað eins og hingið meira saman. Tað undrar eisini, at føroyingar ikki skriva útvarpsleikir, brúka tað medið.

Grima gjørdi sjálv Kvæðið um Kópakonuna og tað var eitt stórt arbeiði. Fyri at tær royndir, tey gjördu har, skuldu fáa høvi at botnfella, valdu tey til næsta leikin eitt handrit, sum var skrivað frammanundan.

— Men vit hövdu ikki fyri ein og hvønn prís tikið ein føroyskan leik í staðin fyri henda svenska.

Ov tíðliga at gevast

— Nú hevur Grima verið til í 8 mánaðir og vit hava bert tær royndir, vit hava gjørt í hesi tíðini. Men fyri at fáa nakað konkret at halda seg til, er tað eitt minsta krav, at man roynir í tvey ár og so spyr, um tað ber til ella ikki. Tað er avgjørt ov tíðliga at gevast nú.

»Tann stóri litsúgvarin« eitur norsk barnaleikurin, sum tey hava tikið høvuðsdregini úr og spælt fyri børnum í Havn. Í hesum leikinum hava tey fingið tvær gentur at hjálpa sær

Endamálini við arbeiðinum hjá Grimu eru tey somu. Tey hava ásað at tey ikki í nóg stóran mun eru komin út til småplássini. Og enn er bert eitt føroyskt leikrit komið burtur úr. Men tey hövdu eisini sett sær fyri at taka aðrar listargreinar við, so sum musikk. Tað varð gjørt í Beiggjanum, Blómuni, Didduni og Dukkuni.

— Her er eitt orkestur sloppið at royna seg við nekrum øðrum enn bara at spæla til dans.

Um miðjan næsta mánað fer Grima til Danmarkar við Kópakonuni, sum í hesum sambandi verður umskrivaður til uttanlands turnéutgávu.

— Vit vera í Danmark í 14 dagar og vit hava tosað eitt sindur um, hvussu heimferðin skal verða, hvørja leið vit skulu halda. Kanska fer tað at liggja fyri at luttaka á onkrum skeiðum, sum eru har niðri, ella í Onglandi.

Grima hevur eisini fingið ein fyrspurning úr Íslandi um at koma við Kópakonuni á eina mentanarviku, sum verður í Vestmannaoyggjunum um mánaðarskið 1. juni/juli. Tað eru fiskimannafeløg og arbeiðarafeløg, sum skipa fyri. Grima

hevur sagt ja, og eru pengar játtaðir til ferðaútreiðslur og uppihald.

Skal ikki standa í ævigar tíðir

— Krubban, sum vit liva av, er tóm í lótni. Men hetta merkir ikki, at tað ikki ber til at hava yrkis-sjónleik í Føroyum, formarnir kunnu vera so nógvir. Tað er heldur ikki meiningin, at Grima skal vera óbroytt í ævigar tíðir. Møguliga kann hon formera seg til tveir ella triggjar bólkur. Ella kanska kemur onkur, sum sigur, at vit vilja gera nakað, sum er heilt øðrvísi enn hasin stílin. Grima brúkar. So verða tað hesir báðir partarnir, sum koma at, vónandi í einari gevandi kapping, at fáa góð úrslit.

Spurningurin, um tað er møguligt at hava yrkis-sjónleik her í Føroyum kann kanska svarast soleiðis:

Fyri bert 15 árum síðani varð sagt, at tað bar yvir-hevur ikki til hjá einum einasta fólki at liva av sjónleiki í Føroyum. Og so varð pláss fyri einum og nú, fyri í veruleikanum somu pengar, er pláss fyri fimm.

